

La pârâu

George Coșbuc

Venea pe deal, voios cântând
Flăcăul;
Pe-un umăr coasa legănând,
Venea fără nici un gând
Flăcăul;
Dar iată-n drum îl află râul,
În drum, în drum, dar ce-i în drum?
Pârâul;
Așa de lat și chiar acum!

Dincolo câmp și lan și flori,
Ei, cată!
Și doine și secerători;
Pârâu-i lat, și să nu mori?
Ei, cată!
Și-n grâu, ei, bată-mi-l să-l bată!
În grâu, în grâu? Dar ce-i în grâu?
O fată -
Înoată-n spice până-n brâu.

„Să n-ai, Catrino, zi de rău!”
Ea tace.
„Ei, iacă naiba de pârâu,
Mi-l puse focu-n drumul tău!”
Ea tace.
Deloc o vorbă! Sa prefăce.
Deloc, deloc, de ce deloc?
Că-i place
Și vrea de el să-și bată joc.

„Ai, fă, copii acasă mulți?
Ei, iaca!
Nu vii, urâto, nu m-ascuți?
De dragul tău să mă desculți?
Ei, iaca!
Mai bine plec!” Și dânsul pleacă.
Dar ea? Dar ea? Ce-și zice ea?
Să treacă!
Să facă-n urmă cum o vrea!

Văzându-l, însă, c-a plecat,
Ea-și pune
Deoparte snopul: - „M-ai chemat?”

El mâna peste ochi mirat

Și-o pune.

- „Să-ți spun ceva! Cuvinte bune!”

- „Să spui, să spui! dar ce să spui?

Ei, spune!

Dar iute, vezi, că vreme nu-i!”

- „Haide, treci pârâul! Ce te-ntreci,
Catrino!”

- „Nu vreau, auzi! De ce nu pleci?”

- „Dar nu-i cat Oltul, poți să-l treci
Catrino!”

- „Vecine, nu!” - „Ba da, vecino!

Nu vrei? Nu vrei? De ce nu vrei?

Haid' vino!

De-atunci și peste mări treceai.”

„Ei, iaca, viu! Dar de nu-mi spui

Vro veste,

Zi bună între noi de-azi nu-i!”

Știa doar fata felul lui!

Vro veste,

De unde-o iei, dacă nu este?

Apoi, apoi? Ce-a fost apoi?

Poveste -

Tot eu să spun? Ghiciți și voi.